



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### **De Sacramentis, Mille Sexcenti Errores, Vaniloqvia, Et Cavillationes**

**Miletus, Vitus**

**Mogvntiae, 1593**

**VD16 M 5205**

De Caeremoniis Baptismi.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-30094**

## De Cæremoniis Baptismi.

373. Cæremonias, quæ à Pontificiis adhibentur circa baptismum, tanquam Papisticas esse reiiciendas, cum scriptura nullas præscribat vel præcipiat. Sed aliud visum est Maioribus nostris, omnibusq; antè nos Christianis, qui eas vtique nec approbassent, nec recepissent, nec posteritati commendassent, si contra Deiverbum quoquo modo essent, aut vtilitatem nullam præberent. Sed & Ecclesiam audire iubemur, Matth. 18.

374. Abolendos esse baptismi Exorcismos. Cum Luth. in lib. cont. Cochl. ann. 33. asserat, per hos, paruulis conferri fidem, in qua baptizentur.

375. Infantes non esse obsessos à Diabolo, vt necesse sit illos exorcizare. At si obsessi nō sunt corporaliter, sunt tamen spiritualiter, filij enim iræ non Dei nascuntur, suntq; sub potestate principis tenebrarum & peccatorum. Cum ergo baptismus consecratio quædam sit hominis, qua Deo consecratur, & à regno Sathanæ transfertur in regnum Dei, rectè exorcismi contra Sathanam adhibentur.

376. Exorcismos, ad traditiones pertinere humanas, non diuinas. Cum Deus, modis omnibus per fidem & verbum suum, inimico suo resistere, atque traditiones Ecclesiæ seruare iubeat. Iacob. 4. 1. Petri 5. Marc. ult. Matth. 18. 25. Roman. Hebr. 13. 2. Thessal. 2.

377. Non esse abrenunciandū Sathanæ in baptismo. *Caluina* At mirum, si abrenunciandum non sit inimico Dei & hominum? An duobus homo seruire potest Dominis, Deo & Diabolo? Cæremonia alioquin antiquissima, Tertul. lib. de spectacul. cap. 10. Cyp. lib. de dupl. martyr. August. lib. 1. de Symbol ad Catech. Ambr. lib. 1. de Sacram. cap. 2. & lib. 2. cap. 7.

378. Pontificios per abrenunciationem Sathanæ non aliud intelligere & testificari, quàm quòd Baptismi gratia pen-

Millesexcenti Errores,

pendeat à conditione seruata legis. *Kemn. loc. cit.* Cum eo ipso, quo renunciamus Sathanæ, testemur & profiteamur, nos nec Christo, nec legi eius seruisse, sed Sathanæ, posthac seruituros nos Christo eiusq; legi.

379. Signationem Crucis, baptizandis non esse adhibendam. *Caluin.* Sed cur reiicienda sit, cum omnium vetustissimorum Patrum testimonio, ex Apostolica sit traditione, ratione nullam afferunt, An fortè ne Sathanas eo signo offendatur, vel propulsetur? quemadmodum etiam idcirco Sathanæ abrenunciare nolle videntur, ne eum offendant, vel in quietà possessione perturbent. *August. de Catech. rudib. cap. 18.*

380. Exufflationem baptismi Cæremoniam esse Papisticam & exufflandam: Mirum quod non ipsum quoq; exufflent Christum, qui eadem vsus est cæremonia, cum Apostolis sanctum daret spiritum: Eos verò exufflandos esse, qui exufflationem exufflant; scribit *Augustinus*, cuius verba sunt: *Ecclesia filios fidelium non exorcizaret, nec exufflaret, si non eos à potestate tenebrarum, & à principe mortis erueret.* Et infra: *A toto mundo exufflandus esses, si exufflationi, qua princeps huius mundi à paruulis euicitur, contradicere voluisses.*

381. Gustum Salis in baptismo, Cæremoniam esse Papisticam. Cum eam tota approbarit & obseruarit hactenus Ecclesia, vnde manifestè probant, idem esse Papisticum & Catholicum. De qua re *Orig.* antiquissimus Scriptor, *Homil. 6. super Ezech. Concil. 3. Carthag. can. 7.* Ad quam etiam alluisse videtur *August.* cum de seipso puero loquens, ait, Signabar in signo Crucis eius, & condiebar eius Sale. *lib. 1. Confess. cap. 12.*

382. Cæremoniam illam, qua tanguntur baptizandis Salinà nares & aures, inanem esse. *Caluin.* Cum eam explicat *Ambros. lib. 1. de Sacram. cap. 1.* Et de iis, qui iniantur myst. *cap. 1.* Ea q; vsus est Christus, cum aures aperuit surdi. *Marc. 7. Ioan. 9.* Quærant ergo à Christo, cur tam ridicula vsus fuerit Cæremonia ad tollendam hominum cæcitatem, cum ea ad obcæcandos magis, quam illuminandos valeat, & sine ea quos volebat, illuminare poterat?

383. Pon-

Ioan. 20.

Lib. 6. cont. Iul.  
cap. 2.

383. Pontificios tam pertinaciter suis inherere cæremo-  
niis, vt Sputum & Salem in baptismo ipsi præferant baptismo.  
*Caluin. in Antih.* Calumnia est, nemo id docet.

384. Non rectè manus imponi baptizandis. Cum Chri-  
stus manus imposuerit paruulis. Et Augustin. ipsos certo quo-  
dam modo per signum Crucis & impositionem manuum san-  
ctificari scribat. lib. de pec. merit. & remis. cap. 26. Clem. lib. 7.  
cap. 39.

385. Vnctionem Chrysmatis, quo baptizandi vnguntur fœ-  
tidam & Ethnicam esse cæremoniam. *Kemnitius & alij passim.*  
Sed Christiani à chrysmate sic vocati, chryσμα non abhorrent,  
quin potius eos qui non sunt chrysmati, cum Cyrillo nec Chri-  
stianos quidem veros esse agnoscunt, quandoquidem Christia-  
norum cæremonias, Christianus verus nullus vel contemnit vel  
negligit. Cum ergò homines in baptismo Christiani efficiuntur  
& nominantur rectè chrysmate vnguntur.

*Catech. 2. & 3.  
Idem Aug. libro  
3. con. lit. peccato  
cap. 104.*

386. Consecrationem seu benedictionem aquæ baptisma-  
lis magis esse prophanationem, & supersticiosam baptis-  
mationem, quàm sanctificationem. Cum eam ipsam Luthe-  
rus, tanquam Ecclesiasticam cæremoniam non improbet, ac re-  
tinere suadeat. *Regenerationis enim aqua* (inquit Dyonis.) *sacris*  
*prius inuocationibus consecratur.* Vid. August. lib. 6. contr. Iulian.  
cap. 8. Extract. 118. in Ioan.

*Cap. de Baptis.*

387. Pontificios, Oleum baptisimi, ipsi præferre baptismo.  
*Caluin. cit. §. 11.* Cum sine oleo in necelsitate, nunquam vero ba-  
ptizent sine aqua.

388. Oleum Baptisimi, non pluris esse pendendum quàm  
stercus. Sic enim loquuntur passim, *Caluin. lib. 4. inst. cap. 19.*  
Qualia ora, talia verba, quæ si apud Maiores suos effutiissent, ster-  
coribus obruti, dignas impudentiæ & blasphemix pœnas, luif-  
sent.

389. Pontificios sentire gratiam in vniuersum detrahi pos-  
se baptismo, & referri ad chryσμα. *Kemn. pag. 62. de Confirm. ex*  
*gloss. quod etiam diligenter obseruandum esse scribit.* Sed nec in *Glos.*

M

nec

Millesexcenti Errores,

nec apud ullos tale quidpiam legitur Pontificios, qui in utroque Sacramento gratiam, plenior tamen in uno, quam in altero, conferri docent.

390. Baptizatos non esse ullo modo cogendos ad seruandam legem. Mirum: Circumcisi coguntur seruare legem Iudeorum, Mahumetani Turcarum & Persarum, Christiani cogendi non sunt, ut seruent legem Christi?

391. Ecclesiam Christi ignorare coactionem ad fidem per vim externam, poenasque temporales, cum solum habeat gladium Spiritus, caetera pertinere ad magistratum politicum. *Kem. pag. 60.* Quasi ad Ecclesiam Christi, non ipse quoque pertineat magistratus politicus, & eius gladius? quem idcirco à Deo traditum sustinet, ut eo Christi honorem & Ecclesiam defendat. Deut. 17. 3. Reg. 18. Si autem censuris acquiescerent, aut corrigi possent homines, brachium saeculare implorare Ecclesia necesse non haberet.

Deut. 13.

392. Tridentinos Patres non esse contentos gladio Spiritus, sed alia praeterea poena cogere velle discedentes à pacto baptismi, ut semper in promptu habeant paratas faces, quibus accendere possint & rogos, & funesta bella, si quis non in omnia eorum coniuret placita. *Kemnit. ibid.* Cum eodem loco fateatur, peculiari lege à Deo, magistratui praescriptum esse, ut blasphemii puniantur. Concilium autem non vult, nisi notorie blasphemos & haereticos debere puniri, idque à magistratu saeculari. Si quis ergo gladium metuat, haereticus & blasphemus non fiat, aut esse desinat, alioquin vel ipsis testibus haereticis, non sine causa gladium portat Ecclesia, ex magistratu politico & Ecclesiastico constituta, Rom. 13. *Quod si ipsos nos iudicaremus (inquit Apostolus) non iudicaremur, dum autem iudicamur, à Domino corripimur, ut non cum hoc mundo damnemur: tradunturque homines Sathanae in*

*interitum carnis, ut spiritus saluus fiat in die*

*Domini. 1. Corinth. 5. 11. De*

*qua realibi.*

DE

## De Sacramento Confirmationis.

393. Confirmationem, sicut in regno Pontificio v. *Ex Kemn. in 2. part. Examin. d pag. 60.*  
 surpatur, non solum cæremoniam esse otiosam & futilem, sed multis superstiosis & impiis opinionibus

& traditionibus contaminatam. *Kemn. pag. 73.* Verum Pontificij religiosius esse arbitrantur, ea quæ Maiores nostri cæteriq; per orbem Christiani, nec vani, nec impij, nec superstiosi, scriptura non reclamante tradiderunt, pari religione & fide seruare & docere.

394. Confirmationem non esse verè & propriè Sacramentum. Sed cum Sacramentum esse omnes hactenus tradiderint orthodoxi, nec oppositum ex scripturis queat probari, cur ab Ecclesiæ vniuersæ fide & doctrina discedamus? an fortè difficile est cuius, quæ velit credere? affirmare? negare?

395. Confirmationem non habere fundamentum in scripturis sacris. At si non haberet, eam, vt scripturis consentaneam, ipsa quæ veritatis columna est & fundamentum Ecclesiæ, nunquam inter Sacramenta numerâisset, recepisset, tradidisset. An fundamentum & Columna veritatis, contà ipsum errauit fundamentum veritatis? at certè si errare posset, fundamentum veritatis nec esset, nec dici posset. *1. Tim. 3.*

396. Nullam esse in scripturis sacris Pontificiæ huius cæremonia mentionem. Quid est ergò, quod Apostolus ad Corinthios scribens, ait: *Qui confirmat nos Deus, & qui vixit nos, & signauit nos, & dedit pignus Spiritus in cordibus nostris, &c.* En Confirmationem, Vnctionem, Signationem, & gratiæ collationem. Et locum quidem de Sacramento hoc intelligunt, Ambrosius de iis, qui initiantur, cap. 7. Anselmus, Theodoretus in Commentar. *2. Cor. 1.*